

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Eximii Dei Servi Alberti De Altissimis, Canonici Regularis Congregationis Lateranensis

Saracini, Paolo Emilio

Augustæ Vindelicorum

Cap. XII. Alberti desiderium moriendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37282

CAPUT XII.

Alberti desiderium moriendi.

Albertus jam in cœlestis officinâ fabri purificatus, & plurimarum afflictionum malleis emollitus per viam innocentiae ad finem suæ peregrinationis & cœlestis patriæ consecutionem aspiraverat, & quidem non minore desiderio, quàm peregrinus quispiam huius mundi, cum lacerata navi mercibus onusta, marinis tempestatibus pulsatus, & piratarum vexatus incursione securum aliquando patriæ suæ portum intrare desiderat. Et quoniam ipsi videbatur, quòd non nisi uno cum inimico luctari porrò deberet, summâ animi tranquillitate diem suæ retributionis opperiebatur: conculcato quippe prorsus mundo, nuntiòque remisso consanguineis, rebus, dignitatibus, commoditatibus, deliciis, quin ipsimet desiderio vivendi diutiùs, & in summâ quidquid mundus dare potest, vel promittere, sit verum, falsum, vel bonum apparens, omni liber impedimento ad Domini sui

vocem vigilabat: & hoc tam anxie, ut
 nostris orationibus juxta pium morem La-
 teranensi Congregationi consuetum de-
 functi commendarentur, vel alia viâ ip-
 sius transitus cujusdam ex hac in alteram vi-
 tam innotesceret, sanctâ stimulatus in-
 diâ pio suspirio ex intimo cordis prodeun-
 te beatum illum prædicaret, quod obscu-
 ro carcere liberatus, & terrenis obligatio-
 nibus expeditus suam militiam finiverit,
 modò coronam exinde promeritam in
 cœlo recepturus. *Et miser ego, subjunge-
 bat, finis mei incertus, scitans imperfectio-
 nibus, & peccatis oneratus, nec non ad occu-
 pandum in hac Religione locum alterius, qui
 me longè melius eidem deserviret, planè in-
 utilis, adhuc vivo? fiat tamen tua, ô Domi-
 ne, voluntas.* Ego quoque, cùm is nun-
 tium accepit, suum è fratre nepotem in
 bello cecidisse, admiratione & consola-
 tione perfusus in hæc audivi prorumpen-
 tem verba: *Felix bellum, immò pax sancta
 pro illo, quâ tam subito hujus mundi miseria
 subductus, suoque Conditori restitutus fuit.*
at ego, qui tot jam annis cum morte luctor,

ut victus eidem in victimam cedam, desiderio adhuc langueo, & in incertum fluctuo. Fiat Domini mei voluntas !

Seipsum peccatorum mundi coryphæum esse censebat, & indignum, quem terra portaret: ita tamen spem suam in DEI misericordia, ac Passionis JESU Christi meritis repositam habebat, ut hæc in DEUM fiducia mirabile timoris fulcrum esset: ubi ipsum audienti insigni erat exemplo, ne quis nimium suis bonis operibus confideret, nec nimium ob culpas proprias diffideret, sed has assiduâ pœnitentia mundaret, illa verò intra vulnera Salvatoris nostri, ad hauriendum exinde meritum ac valorem reponeret.

CAPUT XIII.

In quanta fuerit existimatione.

OB virtutes tam eximias, quibus benedictus DEI Sacerdos Albertus ornabatur, proum est imaginari, in quantum in Urbe Vicentina, tum in Congregatione Lateranensi existimatione fuerit: